

02/02/2016

Recull de Premsa

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

INDEX

PREMSA

2

INTERNET

20

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
02/02/16	EL PERIODISTA ABEL GALLARDO OFEREIX UNA CONFERÈNCIA SOBRE LA SEVA PROFESSION A L'INSTITUT GUILLEM DE BERGUEDÀ DE BERGA / Regió7	5	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
31/01/16	MANUEL MILIÁN MESTRE POLÍTIC, FUNDADOR I EXDIRIGENT DEL PP, PERIODISTA I ESCRIPTOR 'A RAJOY LI PRONOSTICO JA MOLT POCA VIDA POLÍTICA: HA DE PLEGAR' / Diari de Tarragona	7	1
02/02/16	TV3 COMENÇA L'ANY A L'ALÇA I EIXAMPLA EL SEU LIDERATGE AL GENER / Ara	8	1
02/02/16	FOTOPERIODISME DEL SEGLE XIX / Hora nova	9	1
02/02/16	68a GRAN GALA DE 'MUNDO DEPORTIVO'. L'ALEGRIA D'INIESTA I LAIA SANZ / La Vanguardia.cat	10	1
02/02/16	PUBLIESPAÑA PIERDE TRES GRANDES CUENTAS EN FAVOR DE PULSA Y MOVISTAR / El Economista	11	1
02/02/16	CANAL +, ADIÓS AL PIONERO / El País	12	1
02/02/16	TWITTER SE DISPARA EN BOLSA ENTRE RUMORES DE COMPRA / Expansión	13	1
02/02/16	ALGUNOS SEGUIREMOS DE PERIODISTAS / El Mundo	14	1
02/02/16	UNA REFERENCIA IMPRESCINDIBLE / El País	15	1
02/02/16	YAHOO CLAUSURA VARIAS UNIDADES DE NEGOCIO Y ECHA ALL 5% DE LA PLANTILLA / Cinco días	16	1
02/02/16	MOR EL PERIODISTA FIGUERENC JORDI NEGRE / Setmanari de l'Alt Empordà	17	1
02/02/16	ANULADA LA SANCIÓN AL COMISARIO QUE HABLÓ DEL 11 M PARA EL PAÍS / El País	18	1
02/02/16	MOR EL PERIODISTA FIGUERENC JORDI NEGRE, PRIMER DIRECTOR D'EL PUNT' / Hora nova	19	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

XERRADA

El periodista Abel Gallardo ofereix una conferència sobre la seva professió a l'institut Guillem de Berguedà de Berga

► Abel Gallardo Soto, periodista de **Regió7**, va oferir dimarts de la setmana passada una xerrada sobre la seva professió a l'institut Guillem de Berguedà, de Berga. La conferència, que forma part del programa "La Premsa a les Escoles", del Col·legi de Periodistes de Catalunya i La Caixa, té per objectiu apropar el periodisme als estudiants de secundària. Un periodista és l'encarregat de dirigir la sessió durant la qual s'intenta fomentar entre els alumnes l'interès per l'actualitat, l'esperit crític i la reflexió. A les comarques de la demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes és previst que se celebrin cinc xerrades com aquesta.

ARXIU PARTICULAR

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

POLÍTICA | ACABA DE PUBLICAR EL LLIBRE 'ELS PONTS TRENCATS'

Manuel Milián Mestre Polític, fundador i exdirigent del PP, periodista i escriptor

'A Rajoy li pronostico ja molt poca vida política: ha de plegar'

M. VICTÒRIA BERTRAN

- Ha vingut a presentar el seu llibre *Els ponts trencats*. Quina rebuda està tenint?

- S'ha esgotat en quinze dies. A principis de febrer sortirà la segona edició. L'he escrit amb tota la llibertat del món, d'acord amb la meua manera de pensar i de fer, sense tenir cap mirament. De veritat, he abocat el càntir. Ha estat una pura instintiva elaboració d'una cosa que tenia al cap i on no havia volgut entrar mai.

- ¿Per què aboca ara el càntir?

- El llibre és un examen de consciència, una confessió. Durant molts anys jo he callat, he estat quinze anys en silenci. Jo entenia que el que Unamuno en deia la intrahistòria, en política és una cosa molt delicada, que no s'ha d'exhibir. El que no veiem de la política sol ser el 60%. Allò important, allò transcendent, és el que veiem, però allò interessant des del punt de vista analític, allò que permet treure conclusions, és el que no es veu.

- I està bé que no es vegi?

- No. A mi m'agradaria que es veiés més. Ara la gent entén moltes coses. Ara hi ha hagut lectors que m'han trucat i m'han dit 'ara entenc el pacte del Majestic', o 'ara entenc l'operació Tarradellas'. Jo crec que si no hi ha transparència no hi ha democràcia. Si tu tens només la informació que t'arriba de la superfície, tu estàs enganyat. És com un arbre. Tu veus fulles, branques i el tronc, però l'important són les arrels. Jo al llibre conto les arrels de la política que he viscut des dels anys de la transició.

- Com estan les arrels del PP?

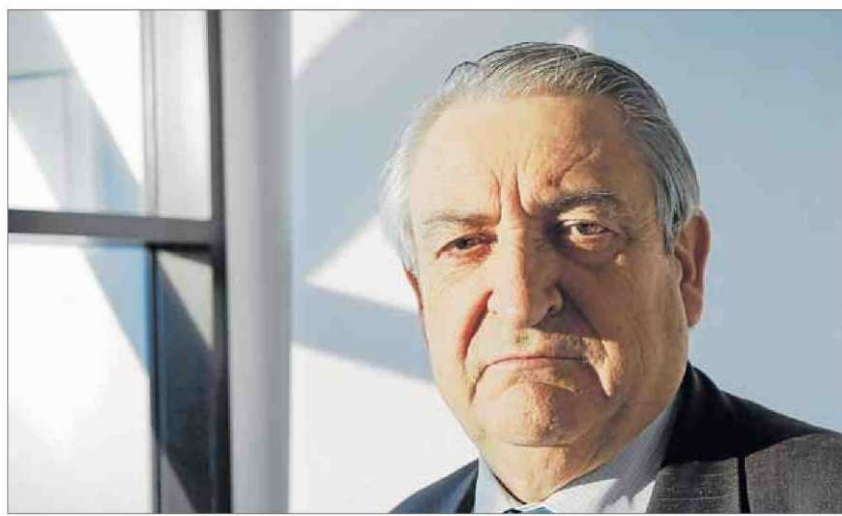
- Buf, jo sóc enormement crític. Jo començo el llibre amb un capítol de penediment, i és molt dur, molt dur aquest capítol.

- Per què és tan dur?

- Jo dic que jo em vaig equivocar, perquè jo tenia una visió de la política que no és la que es correspon amb la que estic veient ara. Des de la fundació del PP, que vaig arrencar jo als anys 70, jo tinc una visió de la política fonamentada en l'ètica, de la política com a servei als altres, i malauradament avui veus escàndols de corrupció i de gent que s'ha prostituït en la política. Avui hi ha, però per la frase, molt de *puterío* en la política, i a mi això em desagrada profundament.

PERFIL | Manuel Milián Mestre (Forcall, Ports, 1943) acaba de publicar *'Els ponts trencats'* (Pòrtic). Hi explica tot d'interioritats de la política dels darrers 40 anys. Figura cabdal dels acords de la transició, el retorn

de Tarradellas i el pacte del Majestic, és ara pessimista. Amb forts lligams amb Tortosa i l'Ebre, cita els clàssics contínuament i troba que l'oblit de les humanitats és 'la gran bestiesa de la cultura posmoderna'.

Milián Mestre va presentar dimecres a Tarragona el seu darrer llibre, *'Els ponts trencats'*. FOTO: PERE FERRÉ

- Què va passar des d'aquells inicis del PP fins ara?

- Sé que això que dic sorprendrà, però quan Fraga va desaparèixer, el partit va degenerar. I això s'ha vist a través de l'Aznar, que va fer del partit un aparell de domini. La política va entrar en una deriva decadent, ja no va ser la política de créixer, implantar idees noves, reformes... Ja va ser la política dels que volen controlar la societat, imposar els seus

tinc informació, que a la primera trobada pública amb Rajoy, la del pacte fiscal, hi va anar amb la voluntat d'aconseguir un 'no', per poder justificar el que anava a fer.

- Vol dir?

- Però Mas ha fracassat perquè no ha aconseguit el que buscava, que era arribar ràpid a un estatus que li permetés fer el pas endavant i fer la declaració unilateral d'independència. El president Puigdemont a mi m'ha demostrat que té molt més seny.

- Per què?

- Perquè tot i ser absolutament independentista, molt més que Mas, i a més a més genuïnament, perquè ell ho és des que va néixer i no per conversió, diu clarament que no accepta que ara es pugui plantejar la DUI perquè aritmèticament no surten els vots. A mi aquesta reflexió de Puigdemont m'agrada molt.

- Què té contra els conversos?

- Tota conversió pot tenir dues intencionalitats. O realment tu estàs convençut i canvies, o tu estimes l'oportunitat de fer el canvi perquè t'és més rendible l'altra posició. Jo no tinc gaire clar, coneixent la trajectòria d'Artur Mas, al final què va pesar més en ell de les dues coses.

- Creu que Mas es va servir del moviment sobiranista?

- Jo crec que l'ha instrumentalitzat en part, perquè era una marea creixent i ell va pujar a la marea; personalment hi va pujar, no pas el partit, perquè el partit l'ha destrossat.

- I a dins del PP qui hi ha capacitat de refer ponts?

- Jo no hi conec a ningú, avui per

creu i els oportunistes, els que volen usar el poder per fer-se rics ells.

- Creu que el PP és avui una organització criminal?

- Això ho diu el jutge, jo no ho dic, però evidentment hi ha un nucli de gent -en molts casos, no tots- de conducta irregular. Això de València és escandalós, i si vas mirant, a tot arreu tenen flors d'aquestes, 'flors del mal' que diria el poeta francès...

- I Rajoy?

- Aznar ho diu molt clar a les seves memòries, diu: *'Me decido por Rajoy por su actitud ante los nacionalismos'*. Rodrigo Rato era molt més flexible, molt més! El pacte del Majestic es fa, en gran part, per la flexibilitat de Rodrigo Rato. Si tu compares el grau d'intel·ligència d'un portaveu com Rodrigo Rato amb Rafa Hernández... és que no hi ha el mateix nivell! I mira que està maleït ara Rodrigo Rato, no?

- Quan va veure vostè coses dins el PP que no li agradaven?

- L'any 2000, quan deixo la política, jo ja havia sentit a parlar de sobresous a alguns diputats. No ho vaig entendre, i no em va agradar. Què va passar? Doncs que molts dels funcionaris de partit van acabar sent diputats. Que em perdonin, però un diputat ha de ser un tio del carrer, un empresari, un mestre, una infermera, un treballador, un que tasti el dia a dia. Un funcionari de partit el que tasta és la intriga, res més.

- Quanta vida política creu que li queda a Rajoy?

- Molt poca, molt poca, molt poca. Rajoy hauria de plegar ja.

- El veu capaç de plegar?

- El veig capaç, però de fer-ho a la seva manera, amb *zorreria*. Com la guineu: *'Me presento, me presento, me presento...'* i pam!, en sec, *'dejo de presentarme'*.

- Vostè es va enfrontar al PP pels atacs a la llengua i pel PHN. Anirà el 7 de febrer a la manifestació a Amposta?

- No podré, però hi seré en esperit. Jo no puc acceptar mai la violació del territori, mai! El principi del dret a la vida i el principi de la titularitat són intocables. Són ta mare i ton pare. Això és com la teoria d'Herrero de Miñón: *'España es una nación de naciones'*, agradi o no als castellans. Espanya és un compost, no és una unitat. Entre unitat i unió hi ha una diferència. Això tard o d'hora ho hauran de reconèixer, i espero que no passin 500 anys perquè se'n adonin.

Quan Fraga va desaparèixer, el PP va degenerar. Aznar en va fer un aparell de domini

interessos, els lobbies, dels que volen rendibilitzar els seus negocis... i a mi això ja no m'agrada.

- Vostè diu que els ponts entre Catalunya i Espanya es van trencar amb la majoria absoluta d'Aznar de l'any 2000. Veu avui cap possibilitat de refer-los?

- Ara mateix no. No veig a Catalunya una política assenyada. Artur Mas hauria pogut ser una figura per refer ponts, i no ha volgut. Estic convençut, i en

Al PP han quedat els mediocres i els oportunistes, els que volen fer-se rics ells

avui. Hi ha hagut persones amb una certa sensibilitat, però ja no hi són, al partit. Miguel Herrero y Rodríguez de Miñón, per exemple. José Manuel García Margallo podria fer un paper intel·ligent... El problema del PP és que tots els que sortien del discurs els han anat fent desaparèixer, tots. S'han carregat les millors personalitats del PP, les de més talent, i també la gent de més principis. D'aquí ve tot el merder de corrupció, perquè el que ha quedat són els medio-

+ Infoen: diaridetarragona.com

Llegeixi a la web del 'Diari' una versió ampliada de l'entrevista

El Polònia del comiat de Bruno Oro i el debut de Puigdemont va ser l'emissió més vista del mes. CCMA

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

TV3 va ser el canal de televisió més vist a Catalunya durant el gener i va encadenar així cinc mesos consecutius liderant. La televisió pública, a més, va ampliar fins a un punt la diferència amb Antena 3, que manté el segon lloc.

TV3

Guanya tres dècimes en un mes i arrasa al rànquing de programes
TV3 ha conservat durant el primer mes del 2016 el lideratge d'audiències que manté des que va començar la temporada, i ho ha fet pujant fins al 12,3% de quota mensual, tres dècimes més que al desembre. Tot i així, la dada d'aquest mes queda 0,3 punts per sota de la del gener del 2015, i és més baixa que la de vuit dels dotze mesos de l'any passat. Amb tot, la televisió pública ha dominat a plaer el primer mes de l'any. Ho demostra, d'una banda, el fet que ha ocupat el primer lloc del rànquing de programes més vistos en 29 dels 31 dies del gener –en 24 ocasions, gràcies als *TN*–, i de l'altra, que les nou emissions més vistes des que va començar l'any són seves.

Pel que fa a la resta de canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), destaca el bon paper del 3/24, que va aprofitar un inici d'any molt intens políticament per créixer de l'1,4% al 2,1% i igualar

el seu rècord històric. L'Esport3 ha pujat dues dècimes, fins a l'1,3%, mentre que el Super3/33 es manté en l'1,3%. En conjunt, els canals públics catalans han guanyat 1,2 punts, fins a situar-se al 17% de *share*.

Canals privats espanyols
Antena 3 no es mou i continua segona, i Telecinco segueix caient
Per tercer mes consecutiu, Antena 3 ocupa el segon lloc del rànquing mensual a Catalunya, tot i que la distància respecte a TV3 ha crescut, de set dècimes a un punt. El canal d'Atresmedia s'ha mantingut estable en l'11,3% que ja havia obtingut al desembre, i això, sumat al descens de Telecinco –que en tres mesos s'ha deixat un punt i mig, i ara se situa al 10,6%–, li permet agafar aire i distanciar-se fins a set dècimes de la seva màxima rival.

La 1
La pública estatal baixa i conserva el quart lloc per només sis dècimes

TV3 comença l'any a l'alça i eixampla el seu lideratge al gener

El canal públic arriba al 12,3% de quota mensual i supera en un punt Antena 3, que continua segona

El grup Atresmedia, a més, s'imposa en la lluita dels segons canals: per quart mes seguit, La Sexta s'imposa a Cuatro, malgrat que tant l'un com l'altre han perdut tres dècimes l'últim mes, fins a quedar-se, respectivament, en el 6,6% i el 6,3%. Per grups, en canvi, Mediaset segueix manant, tot i que la diferència, que fa un mes era d'1,6 punts, ha quedat reduïda a només cinc dècimes: del 25,4% al 24,9%. Un cop més, FDF és el canal temàtic més vist a Catalunya, amb un 2,9%.

TVE

La pública estatal no remunta i salva per poc el quart lloc
La 1 segueix sense millorar i al gener fins i tot s'ha deixat una dècima, de manera que s'ha quedat amb un 7,2%, només sis dècimes per sobre de La Sexta i a més de quatre punts

Programes més vistos a Catalunya durant el gener

ESPECTADORS 'SHARE'

01	Polònia		
	TV3 16/01	807.000	26,2%
02	Entrevista a Carles Puigdemont		
	TV3 + 3/24 14/01	768.000	24,3%
03	Telenotícies vespre		
	TV3 + 3/24 12/01	735.000	22,5%
04	Telenotícies cap de setmana vespre		
	TV3 + 3/24 03/01	734.000	24,6%
05	Telenotícies migdia		
	TV3 + 3/24 07/01	722.000	33,7%
06	Roda de premsa d'Artur Mas		
	TV3 + 3/24 09/01	685.000	31,8%
07	El foraster: Castellfollit de la Roca		
	TV3 20/01	655.000	24,5%
08	Telenotícies cap de setmana migdia		
	TV3 + 3/24 03/01	613.000	28,3%
09	Polònia: Especial anuncis		
	TV3 07/01	584.000	18,0%
10	La pel·lícula de la setmana: "Salt"		
	LA1 03/01	529.000	18,2%
11	.Cat: Entrevista a Artur Mas		
	TV3 07/01	521.000	18,0%
12	APM7		
	TV3 20/01	516.000	17,8%
13	Tu cara me suena: Final		
	ANTENA 3 29/01	513.000	22,9%
14	El hormiguero		
	ANTENA 3 12/01	497.000	14,5%
15	Ja t'ho faràs!		
	TV3 16/01	491.000	21,2%

FONT: CCMA

del segon lloc. Cal tenir en compte, però, que aquesta dada és la segona més alta des del juliol i que, veient els precedents, ser quarta ja és un èxit: en els últims set mesos només ho havia aconseguit un cop, al desembre. Sumant-hi la resta de canals del grup, TVE comença l'any amb un 11,9%, dues dècimes per sota de la dada de fa un mes.

8TV

El canal del Grupo Godó perd dues dècimes en un mes
8TV ha començat l'any perdent dues dècimes al gener, malgrat la intensa activitat política de principis de mes. El 3,6% que ha obtingut no és especialment bo comparat amb la tardor del 2015, però sí que millora les xifres de la primera meitat de l'any passat.

Resultats a Espanya

Telecinco segueix líder però Antena 3 retalla distàncies
Telecinco va ser el canal més vist al gener a Espanya, però va baixar del 14,4% al 13,9%, mentre Antena 3 creixia del 13,4% al 13,6% i se situava, per tant, a només tres dècimes d'un lideratge que se li resisteix des de l'agost del 2014. La 1 ha caigut del 10,2% al 10,1% i segueix quarta, mentre que La Sexta supera Cuatro per quart mes consecutiu, tot i que la distància es redueix: el segon canal d'Atresmedia ha baixat del 7,6% al 7,3%, i el de Mediaset ha passat del 6,8% al 6,6%.

CULTURA

COMENÇA EL CICLE DE CONFERÈNCIES DE L'IEE

Fotoperiodisme del segle XIX

Josep M. Cañellas és l'autor de l'Àlbum Rubaudonadeu, un testimoni gràfic d'imatges de Figueres i l'Alt Empordà de 1888-1889

Josep M. Bernils | FIGUERES

És com la joia de la corona. Possiblement sigui el llibre més valuós que es custodïa a la biblioteca Fages de Climent de Figueres. Allò segur és que les imatges que inclou han estat les més reproduïdes a casa nostra amb els pas dels anys o, millor dit, dels segles. Ens referim a la col·lecció coneguda com a Àlbum Rubaudonadeu. En realitat es tracta de cinc àlbums de fotografies -555 en total-, en bon estat de conservació, que van ser fetes entre els anys 1888 i 1889 per Josep Maria Cañellas que va recórrer tot l'Alt Empordà per fer-les.

El nom de Josep Rubaudonadeu (Figueres, 1848 - Madrid, 1916) li ve donat perquè va ser aquest empresari, polític i mecenes qui el va encarregar al fotògraf català establert a París. Amb el títol "Josep Maria Cañellas, el primer fotoreporter a l'Empordà?", l'Institut d'Estudis Empordanesos (IEE) va iniciar el passat 28 de gener el cicle anual monogràfic de conferències que aquest cop es dedica a la fotografia com a suport documental per a historiadors i estudiosos en general.

Com va explicar la presidenta de l'entitat, Anna Maria Puig, "una imatge no només permet endinsar-se en l'autor i l'entorn en el qual va treballar sinó que esdevé, també, un document històric de primer ordre, mitjançant el qual es poden fer múltiples lectures del moment captat per l'objectiu. Aquesta proposta ha sorgit de la col·laboració amb la recuperada secció d'Art de l'IEE i, en especial, de dos dels seus membres, el fotògraf Francesc Guillaumet i la historiadora de l'Art Mariona Seguranyes". En total, s'oferiran

L'ÀLBUM. Es troba dipositat a la biblioteca Fages de Climent de Figueres, en bon estat de conservació i està digitalitzat

BFC

CONFERÈNCIA. Joan Cos i Francesc Guillaumet, en la xerrada de dijous

IEE

nou conferències, de periodicitat mensual, que finalitzaran el mes de desembre amb una tau-la rodona, moderada pel mateix Francesc Guillaumet, en la qual es

debatran els resultats del cicle i l'estat de la fotografia a l'Empordà. Les sessions tindran lloc a La Catequística cada darrer dijous de mes, a 2/4 de 8 del vespre. La

va establir de ben jove a París on es formà i va fer gran part de la seva obra. Els estudiosos el valoren, principalment, pel fet d'haver establert els principis del fotoperiodisme actual. Va començar a treballar al voltant del 1880, època en què es produïren canvis importants en les tècniques fotogràfiques, sembla que es va iniciar com a fotògraf a preu fet, en modestos i humils estudis situats al popular barri de Montmartre, però va exercir en diverses localitzacions de París. A les acaballes del segle, comença a aconseguir un cert reconeixement professional i econòmic entre la crítica parisenca. Canvia la seva residència a l'avenue Wagram i es fa un nom a la societat parisenca.

La seva obra consta de sèries remarcables de nus femenins, retrats, estudis d'animals i instantànies de carrers, entre d'altres. L'Àlbum Rubaudonadeu és un clar exemple de tot això. Com va destacar Cos, es documenten, de manera molt innovadora per l'època, la vida quotidiana, les formes de treball, els oficis, les fires i mercats, l'art, l'arquitectura, de Figueres i dels pobles de la comarca. Cañellas es va passar un hivern de finals del segle XIX viatjant amb tartana pels pobles de l'Empordà i captant la vida d'aquella època, en què s'entrevéu la mirada del que després esdevindrà el fotoperiodisme.

Cos va demanar, en acabar la xerrada, que s'obris un registre que inclogués totes les fotos localitzades de Cañellas i relatives a la comarca, que es donés a conèixer la seva figura i que es tornin a digitalitzar les imatges que actualment es poden consultar lliurement a la pàgina web de la biblioteca figuerenca. ■

sessió inaugural va fer el ple de públic.

EL PRIMER FOTOREPORTER. L'enginyer industrial figuerenc Joan Cos és una de les persones que més ha estudiat en profunditat l'àlbum i el seu autor i va ser l'encarregat de descobrir la figura de Josep Maria Cañellas (Reus, 1856 - París 1902), el qual va assenyalar com el primer fotoreporter que va captar el testimoni gràfic de la comarca. Va considerar la seva obra com "un valor patrimonial i documental de gran magnitud. També té valor com a element etnogràfic, ja que és un retrat de la comarca a les darreries del segle XIX i perquè, a més, capta la instantaneïtat de la nostra societat. No apareixen únicament paisatges i carrers i places dels nostres pobles, sinó que en tots ells hi figuren persones com veritables protagonistes d'aquella societat".

Sobre Cañellas va recordar que, malgrat haver nascut a Reus, es

POLIESPORTIU 68a GRAN GALA DE 'MUNDO DEPORTIVO'

L'alegria d'Iniesta i Laia Sanz

El futbolista del Barcelona i la pilot de Corbera són premiats en la Nit dels Campions

Andrés Iniesta i Laia Sanz, al costat del president Carles Puigdemont i Javier Godó, comte de Godó

BARCELONA Redacció

Dos esportistes d'àmbits ben diferents, Andrés Iniesta i Laia Sanz, van ser premiats ahir a la nit a la gala que cada any organitza *Mundo Deportivo*. El futbolista del Barcelona simbolitza a la perfecció l'estil de joc del conjunt blaugrana, que s'ha situat a la primera plana mundial en aquest segle amb set lligues i quatre Champions entre molts altres trofeus. La pilot de Corbera de Llobregat, que amb quatre anys va començar a pujar a una moto, ha estat tretze vegades campiona del món de trial i ha obtingut quatre vegades el títol mundial en enduro.

La gala, presentada per Andrea Hiusgen, miss Espanya 2011, i l'humorista Carlos Latre, va ser presidida per Carles Puigdemont, president de la Generalitat de Catalunya, que va estar acompanyat de Javier Godó, comte de Godó i president del Grup Godó. La tradicional cita, celebrada al Palau de Congressos de Catalunya, va congregat més de mil convidats, entre els quals un gran nombre d'esportistes, polítics, empresaris i dirigents d'organitzacions esportives i socials.

Iniesta, el futbolista espanyol amb més títols de la història després de guanyar-ne cinc amb el Barcelona la darrera temporada, es va imposar en la votació a al-

tres esportistes de gran nivell entre els quals hi havia Pau Gasol –campió de l'Eurobàsquet amb Espanya l'estiu passat en un torneig en el qual va ser designat MVP–, Jorge Lorenzo –campió del món de MotoGP–, Javier Fernández –campió del món de patinatge sobre gel–, Javier Gómez Noya –campió del món de triatló– i Miguel Ángel López –campió del món de 20 km marxa–. D'altra banda, Sanz, la primera dona que va acabar entre els deu primers el ral·li Dakar en 37 anys de cursa –novena el 2015–, va ser elegida pel jurat, que presidia Miguel Cardenal, Secretari d'Estat per a l'Esport, al davant d'Ona Carbonell (natació sincronitza-

Ronaldinho, en rebre el premi a la Trajectòria Esportiva

LA DADA

Messi, absent de l'entrenament

■ Leo Messi no va ser ahir a l'entrenament del Barcelona, que prepara l'anada de la semifinal de la Copa del Rei de demà contra el València al Camp Nou. El davanter argentí es va quedar al gimnàs per precaució, amb molèsties al genoll esquerre després de l'entrada de Filipe Luís que va costar l'expulsió al jugador de l'Atlètic de Madrid dissabte passat.

da), Carolina Marín (bàdminton), Garbiñe Muguruza (tennis), Gisela Pulido (kitesurf) i Alba Torrens (bàsquet).

La festa de l'esport català va tenir la presència de Ronaldinho, l'estrella brasilera que va enlluir el Camp Nou i que va contribuir a guanyar dues lligues i una Champions. L'exfutbolista blaugrana es va mostrar "entusiasmada de tornar a Barcelona, on em sento com casa". Als 35 anys, Ronnie busca una nova etapa esportiva a Guayaquil (Equador). "Fa molts anys que vaig marxar, però continua sent un plaer veure jugar el Barcelona", va afirmar Ronaldinho, que va lluir el seu famós somriure.●

ELS GUANYADORS

MILLOR ESPORTISTA MASCULÍ
ANDRÉS INIESTA

MILLOR ESPORTISTA FEMENINA
LAIA SANZ

TROFEU A LA TRAJECTÒRIA ESPORTIVA
Ronaldinho (futbol)

TROFEU A L'ESFORÇ COL·LECTIU
Equip d'handbol del Barcelona

TROFEU A L'EXCEL·LÈNCIA ESPORTIVA
Leo Messi, Neymar jr. i Luis Suárez (futbol)

TROFEU AL MILLOR ENTRENADOR
Sergio Scariolo (bàsquet)

TROFEU EXTRAORDINARI
Gerard Piqué (futbol)

TROFEU A LA CAPACITAT DE LIDERATGE
Equip de futbol del Barcelona

TROFEU A LA GESTA HUMANOESPORTIVA
Núria Picas (corredora de muntanya)

TROFEU A LA FORMACIÓ ESPORTIVA
Gervasio Deferr (gimnàstica)

TROFEU ESPECIAL
Fernando Belasteguín (pàdel)

TROFEU A L'ESPORTISTA INTERNACIONAL
Gisela Pulido (kitesurf)

Publiespaña pierde tres grandes cuentas en favor de Pulsa y Movistar

La nueva televisión de Telefónica crea su propio departamento de publicidad

Eva Díaz MADRID.

La compañía Publiespaña, propiedad de Mediaset y firma que gestiona la publicidad de varios canales de televisión, ha perdido a través de Publimedia, empresa de la que es dueña, tres grandes cuentas: *Canal +*, *AMC* y *Sundance*. Mientras Publiespaña, firma que preside Paolo Vasile, dirige la gestión publicitaria de los canales del grupo (*Telecinco*, *Cuatro*, *Divinity* o *FDF*), Publimedia lleva las de otras televisiones ajenas al grupo.

La adquisición de Movistar del 56 por ciento de *Canal+* la pasada primavera marcó un punto de inflexión en las cuentas que gestiona la empresa. Publimedia llevaba hasta el momento toda la publicidad de los canales de Sogecable como *Canal+ 1*, *Canal+ Acción* o *Canal+ Fútbol*. Tras la fusión de la cadena del Grupo Prisa y Movistar TV, nació Movistar+. Desde entonces, la firma de Telefónica, lejos de encomendar la gestión de la publicidad de sus canales a una empresa externa, creó su propio departamento publicitario, según confirman a este periódico fuentes del sector.

Publimedia, además de perder las ventas de *Canal+*, también se ha quedado sin las cuentas de *AMC* y del canal de cine independiente *Sundance*, según confirman las mismas fuentes. AMC Networks es un grupo que integra varios canales de pago temáticos cuya gestión publicitaria está repartida entre Publimedia y Pulsa Media Consulting. Sin embargo, desde el pasado 1 de enero, estas dos cuentas han pasado a ser gestionadas por Pulsa. Desde Publimedia, por su parte, aseguran que aún mantienen la gestión de los canales *Cosmopolitan TV*, *TNT*, *Cocina*, *Decasa*, *Hollywood*, *Hollywood+ 1*, *Sol*, *Música*, *Buzz Rojo*, *Panda*, *Somos*, *XTRM* y *Movistar MotoGP*.

La empresa de Mediaset tampoco se ha hecho con la gestión publicitaria de *Discovery Max*, aunque en este caso fuentes cercanas a las negociaciones explican que el "no" fue de Publiespaña. "Las comisio-

Imagen de los estudios de Mediaset (Madrid). ELISA SENRA

Publimedia ingresó un 11% menos en 2014

La empresa que gestiona la publicidad de la televisión de pago de Mediaset ingresó en el ejercicio 2014, último del que hay cuentas presentadas, 30,5 millones de euros, un 11,2 por ciento menos respecto al año anterior, cuando facturó 34,3 millones de euros, según las cuentas depositadas en el Registro Mercantil. La sociedad obtuvo en 2014 un resultado neto de 2,3 millones de euros.

nes, que no ingresos, generadas por la comercialización de este tipo de productos no es clave en la facturación global de la compañía, por lo que solamente renovamos o cerramos acuerdos en condiciones muy atractivas", aseguran fuentes de la cadena. Así, *Discovery* continúa confiando en Pulsa. La cadena, que emite a través de la frecuencia alquilada a *Vevo TV* (Unidad Editorial) podría hacerse con su segunda licencia para un canal de corte femenino, según fuentes de toda solvencia.

Reparto de las TDT

Tras la última concesión del Gobierno central de seis nuevos canales de TDT, ahora las empresas de publicidad entran a conseguir su parte del pastel. Por el momento

Pulsa ya se ha hecho con la gestión de la publicidad de *D10*, el nuevo canal generalista que prepara el Grupo Secuoya. Falta aún conocer cómo seguirá el reparto de la gestión publicitaria del resto de adjudicatarios (*Real Madrid TV*, *Kiss TV* y *13 TV*), mientras que se sobreentiende que Atresmedia Publicidad gestionará las ventas de su nueva televisión bautizada *Atreseries*, y Publiespaña, las de su aún desconocido pero nuevo canal.

Desde Pulsa aseguran que mantienen negociaciones con los dueños de las nuevas licencias, mientras que Publimedia no hace declaraciones al respecto. El resultado del reparto se conocerá muy pronto. El Ejecutivo obliga a los adjudicatarios de las TDT a comenzar sus emisiones el próximo abril.

José María Aznar, en una de las parodias de *Las noticias del guñol*.

Canal +, adiós al pionero

La cadena de pago se despide después de 26 años en antena

NATALIA MARCOS. **Madrid**
 Las rayas de los programas codificados ("si entornas los ojos, lo ves", decía la leyenda urbana...). Los guñoles. *Lo + Plus*. El fútbol. El porno. *Friends*. El cine. *Los Soprano*. *El día después*. *El club de la comedia*. *Crematorio*... Tras 26 años de andadura, Canal + desapareció ayer de la parrilla para dejar paso a #0, el nuevo canal de Movistar+. Borrón y cuenta nueva. Canal+ nació en junio de 1990 de la mano de Sogecable, empresa del Grupo PRISA (editora de EL PAÍS) y con Juan Cueto como primer director. Aunque algunos de sus formatos tendrán una nueva vida en #0, otros ya forman parte de la historia de la televisión en España.

'Lo + Plus'. Máximo Pradera y Fernando Schwartz, acompañados por Ana García-Siñeriz y Ramón Arangüena, presentaban este peculiar espacio de entrevistas con grandes dosis de humor. Además de entrevistar en directo a invitados de primer nivel, en su plató podía pasar cualquier cosa.

'Las noticias del guñol'. Réplica de sus hermanos franceses, este informativo satírico arrancó en 1995 y llegó a superar las 3.200 entregas. Nacido como una sección de *Lo + Plus*, un año más tarde se independizó para tener una edición semanal, que terminó siendo diaria tras el informativo nocturno. Entre los parodiados estuvieron todos los nombres de relieve

Fernando Schwartz y Ana García-Siñeriz, presentadores del programa *Lo + Plus*.

de la política, tanto nacional como internacional.

Series míticas. En Canal + el espectador estrechó lazos con la mafia gracias a *Los Soprano*,

aprendió con *Seinfeld* que otro humor es posible, se enganchó a la épica de *Juego de tronos* o rió con las aventuras de seis amigos neoyorquinos en *Friends*. La cadena también se atrevió con la producción propia con *¿Qué fue de Jorge Sanz?* primero y *Crematorio* después.

Deportes. Desde el primer momento, apostó por los deportes, con el fútbol al frente. Mucho ha cambiado el deporte rey desde el primer partido de pago que retransmitió Canal +, el Valencia-Atlético de Madrid de la primera jornada de la liga 1990-1991. Y unidas a las imágenes desde los estadios, las inconfundibles voces de Carlos Martínez y Michael Robinson.

Películas. El cine de estreno fue uno de los estándares del canal ya desde sus primeros pasos. Muy popular resultó también su oferta de porno en la noche de los viernes, películas que, incluso cuando eran codificadas, algunos intentaban ver con mucha voluntad pero escasos resultados.

Twitter se dispara en Bolsa entre rumores de compra

INCERTIDUMBRE/ El posible interés del inversor Marc Andreessen y el fondo Silver Lake impulsan a una empresa cuyas acciones marcaron mínimos la semana pasada.

C.Ruiz de Gauna. Nueva York

Las acciones de Twitter vuelven a moverse en Bolsa al calor de posibles operaciones corporativas. Los títulos de la red social estadounidense subían ayer casi un 10% a media sesión en la Bolsa de Nueva York, después de que la publicación tecnológica *The Information* hiciera público que el inversor Marc Andreessen y el fondo Silver Lake están estudiando "algún tipo de acuerdo con la compañía".

Twitter lleva semanas envuelta en rumores sobre una posible venta ante las incertidumbres sobre su futuro. Otro candidato del que se ha publicado su interés por la compañía es News Corp, aunque el gigante de los medios ha desmentido una eventual adquisición. Google y Facebook son otras de las empresas que podrían interesarse en la red de *microblogging*.

La falta de confianza sobre el futuro de Twitter le llevó a mínimos en Bolsa la semana

Bloomberg News

Jack Dorsey, consejero delegado de Twitter.

pasada. La empresa que dirige Jack Dorsey cerró el viernes a 16,8 dólares por acción, en una semana difícil para la compañía en la que cinco directivos anunciaron su marcha. Tras la subida de ayer, las acciones se sitúan en algo más de 18 dólares y la capitalización asciende a 12.400 millones de dólares (11.446 millo-

nes de euros), muy lejos de los máximos de diciembre de 2013, cuando las acciones de Twitter marcaron 69 dólares. La salida a Bolsa de la compañía fue una de las más exitosas de los últimos años y, en apenas un mes, los títulos subieron un 65%.

Usuarios

Sin embargo, la falta de pulso en el crecimiento del número de usuarios ha pinchado el interés inversor de Twitter y sus acciones caen un 64% desde abril de 2005. El pasado ejercicio ha sido especialmente tumultuoso para la compañía. El consejero delegado, Dick Costolo, anunció de manera inspirada su marcha y el fundador, Jack Dorsey, se vio obligado a tomar las riendas después de un infructuoso proceso de búsqueda de nuevo primer ejecutivo. Una de las primeras medidas de Dorsey fue el anuncio de un recorte de plantilla del 8%, lo que implicó el despido de 336

News Corp, Google y Facebook han figurado como posibles interesados en la red social

personas. El mercado está pendiente ahora de la presentación de los resultados del último ejercicio, prevista para el 10 de febrero. El crecimiento de la base de seguidores de Twitter, clave para el análisis de la evolución del grupo, se situó en el 11% en los nueve primeros meses de 2015, hasta 320 millones de usuarios, cifra que compara con los 316 millones del anterior trimestre. Un aumento considerado insuficiente para los inversores.

Para el cuarto trimestre, Twitter prevé ingresos de entre 695 y 710 millones de dólares, por debajo de los 741 millones calculados inicialmente por el consenso de los analistas.

HOJEANDO/ZAPEANDO

VÍCTOR DE LA SERNA

Algunos seguiremos de periodistas

Hace unos días, en las famosas redes sociales, se produjo una viva polémica entre los entusiastas (y «las entusiastas», que agregaría un político progresista) de nuestra colega norteamericana **Janet Malcolm** y de su libro de 1990 *El periodista y el asesino*, por una parte, y este cronista, por otra. El diálogo pronto pasó a la modalidad de *besugos*, que dirían en la vieja *Codorniz*, o de *non sequitur*: uno confiesa que no ha leído la obra, pero que solamente rechaza radicalmente su tesis doctrinal, enunciada en el primer párrafo del libro, y los/as contrarios/as replican una y otra vez, airados, que hasta que no lo lea no puede opinar.

Así que el cronista, aplicado, ha subsanado ese agujero en su acervo cultural particular y ha leído la, efectivamente, interesantísima historia que narra Malcolm: cómo el famoso escritor y periodista **Joe McGinniss**, especialista de los relatos sobre crímenes reales, embaucó unos años antes a un presunto asesino, el ex militar **Jeffrey R. MacDonald**, acusado de asesinar a su mujer y sus dos niñas, haciéndole creer que escribiría una obra favorable a su defensa, pero al final publicó *Fatal Vision*, un alegato tremendo contra él. Malcolm cuenta cómo McGinniss se convenció de su culpabilidad muy pronto pero siguió engañando a MacDonald con sus mensajes de aliento... hasta que apareció el libro.

La denuncia de falta de ética es justificada y se aplica a más de un caso en el periodismo. Pero la crítica de este cronista era y sigue estando dirigida a esta premisa lapidaria con la que la autora abre el libro: «Todo periodista que no sea demasiado estúpido o demasiado engreído para no advertir lo que entraña su actividad, sabe que lo que hace es moralmente indefendible. El periodista es una especie de estafador que explota la vanidad, la ignorancia, o la soledad de las personas, que se gana la confianza de éstas para luego traicionarlas sin remordimiento alguno». ¡Todo periodista!

Miren: el periodista que comulgue con esa tesis, que deje el oficio en el acto o se flagele a diario como estafador. Lo más triste es que en esa polémica había periodistas que defendían a Malcolm a capa y espada. ¿No comprenden lo insostenible de su posición? ¿Dónde han dejado la brújula ética? ¿Cómo pueden seguir acudiendo a una Redacción si creen eso?

El viejo profesor de Columbia –y leyenda de la CBS– **Fred W. Friendly** reveló en el *New York Times* que en un libro anterior, *In the Freud archives*, Malcolm había traicionado exactamente igual a su protagonista, que la demandó. Añadía Friendly: «La ética de McGinniss o Malcolm no es la de los muchos periodistas profesionales [que] salen a diario con cuaderno, papel, grabadora o cámara. (...) Los periodistas se equivocan, pero pocos tienen la intención de inventarse o embellecer citas».

Gracias, profesor. *In memoriam*.

EN PRIMERA PERSONA

Una referencia imprescindible

ANA GARCÍA-SIÑERIZ

Canal + dice adiós y otro canal empieza de cero. Así empezamos unos cuantos hace más de veinticinco años: de cero. Y, parafraseando a uno de mis ídolos de entonces, de menos que cero. Pero entre todos hicimos de Canal + algo diferente.

Recuerdo el primer día en Torre Picasso como uno de los más emocionantes de mi vida. Los madrugones para preparar el boletín informativo de la mañana. A las siete salía medio mal, a las ocho medio bien, y a las nueve, salía. Cruzábamos los dedos para que los jefes no fueran demasiado madrugadores.

Pero Canal +, más que informativos era deporte y cine. Y, por primera vez, cine X: el mítico porno en codificado. Me acuerdo de la preocupa-

ción ante la primera emisión. La solución fue cortar los momentos explícitos de la película, *Azafatas americanas*. Hubo más planos de las susodichas azafatas que los que los abonados esperaban ver... Ahora, existe Internet.

Recuerdo también los premios del alocado departamento de autopromoción, el rap de Canal +, el "¿Dónde puedo suscribirme?", "¡Yo también quiero *sujkibirme!*", el ya mítico *Lo + Plus*, con Amelia, Máximo y Fernando, y la última etapa con Ramón y Coronas, y Manu Carreño. El momento en que coincidí en un ascensor con Fernando Trueba, su Oscar y Paul Newman (iiii). El 11-S en directo. A Jaume Figueras y nuestro querido *Magacine...* Paro. No quiero ponerme nostálgica; luego mis hijos dicen que cuento más batallas que Estela Reynolds, la antigua musa del destape a la que interpreta Antonia San Juan en *La que se avecina*. Perdón, pero yo siempre salí muy bien vestida en Canal +.

Suerte a los que empiezan de cero. Miro atrás con orgullo y siento que he sido una privilegiada por formar parte de algo que fue y será referencia imprescindible cuando se hable de televisión (bien hecha) en este país. Canal +.

Yahoo clausura varias unidades de negocio y echa al 15% de la plantilla

MARIMAR JIMÉNEZ *Madrid*

Yahoo, durante mucho tiempo uno de los referentes mundiales del negocio de internet, podría anunciar hoy un plan estratégico a la desesperada, presionada por los inversores que llevan tiempo dando la voz de alarma sobre la pérdida de valor de los activos de la compañía. Según informó ayer *The Wall Street Journal*, el portal estadounidense tiene previsto cerrar varias de sus unidades de negocio y prescindir de hasta el 15% de su plantilla actual. En la actualidad, la firma cuenta con unos 10.700 empleados, lejos de los 14.000 que tenía en 2012, cuando Marissa Mayer tomó las riendas de la compañía.

El plan de reestructuración está previsto que se desvele este martes por Mayer, coincidiendo con la presentación de los resultados del cuarto trimestre de la empresa.

El pasado noviembre, el fondo de inversión Starboard Value, accionista de Yahoo,

VALOR AL ACCIONISTA

● El empeño de Yahoo es ver qué estrategia sigue "con la única meta de aportar el mayor valor posible al accionista", dicen a este periódico fuentes próximas a la compañía. Con este plan, buscaría reducir costes para ser más atractiva ante posibles compradores.

urgió a la consejera delegada a vender el negocio de internet de la compañía, tras perder relevancia frente a Google y Facebook. Dicho negocio incluye su buscador, el servicio de correo electrónico y las plataformas de noticias o información deportiva. El fondo también pidió la cabeza de Mayer y el nombramiento de un nuevo consejero delegado.

El negocio de Yahoo en internet ha sufrido una fuerte caída de ingresos publicitarios en los últimos años, presionado incluso por nuevos rivales como Instagram. Algo que llevó a Yahoo a sondear en diciembre a potenciales empresas interesadas en su negocio de internet, según diferentes fuentes. Sonaron Verizon, Microsoft y la nipona Softbank, aunque ninguna reconoció tales conversaciones.

Mor el periodista figuerenc Jordi Negre

► Formava part d'una generació de professionals que va començar a l'emissora del Bisbat, Ràdio Popular

FIGUERES | REDACCIÓ

■ El periodista figuerenc Jordi Negre i Rigol, de 71 anys, va morir dissabte passat a Figueres. Negre formava part d'una generació de periodistes que va fer els seus primers passos a l'emissora del Bisbat, Ràdio Popular de Figueres. Després es va traslladar a Barcelona, on va col·laborar amb diversos mitjans de comunicació, com el *Diario de Barcelona*, del qual va ser enviat especial a Al-Aaiun, quan el Sàhara va deixar de ser colònia espanyola. Anys més tard, Negre també va col·la-

borar amb altres mitjans com *El Periódico* i *El Punt*.

L'any 1979, Jordi Negre va ser escollit per dirigir el diari comarcal *El Punt Diari*, que s'editava des de Girona. Un any després, el periodista figuerenc va sortir del diari i es va especialitzar en informació i comunicació municipal, coincidint amb els primers ajuntaments democràtics. Va estar molt lligat a l'Hospitalet de Llobregat, on va ser cap de premsa de l'ajuntament d'aquell municipi barceloní.

Jordi Negre va escriure llibres relacionats amb la informació municipal i va ser president de l'Associació Catalana d'Informadors d'Administracions Locals. Aquests darrers anys va col·laborar activament amb Càritas. Estava casat i tenia quatre fills

Anulada la sanción al comisario que habló del 11-M para EL PAÍS

J. A. R., Madrid

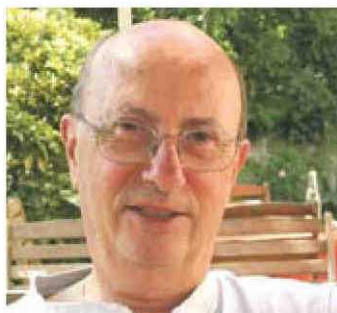
Un tribunal ha anulado la sanción que la Dirección General de la Policía impuso al comisario Telesforo Rubio por dar una entrevista a EL PAÍS con motivo del décimo aniversario de los atentados del 11-M de 2004, en la que negaba cualquier vínculo de ETA con los atentados de los trenes de Madrid. La Sección Séptima de la Sala de lo Contencioso del Tribunal Superior de Madrid considera que Rubio, comisario general de Información desde junio de 2004 hasta septiembre de 2006, no cometió ninguna irregularidad, no perjudicó a la policía ni reveló secreto alguno, por lo que decide dejar sin efecto la sanción de apercibimiento que le impuso el equipo de Ignacio Cosidó.

Los magistrados subrayan que no hubo ninguna mala fe por parte de Rubio al conceder la entrevista, publicada el 10 de enero de 2014, ya que los datos que reveló ya habían sido juzgados y solventados en la sentencia del 11-M y, además, habían sido divulgados por los servicios de prensa de la policía. Esta ha sido condenada a pagar los 300 euros de las costas del recurso.

→ **DEFUNCIÓ.** ALS 71 ANYS

Mor el periodista figuerenc Jordi Negre, primer director d'«El Punt»

Redacció/ACN | FIGUERES

■ El periodista Jordi Negre i Rigó va morir dissabte, a Figueres, ciutat on va néixer fa 71 anys. Negre va ser el primer director del *Punt Diari* (1979). Havia fet els seus primers passos a l'emissora de l'Església de Figueres. També va col·laborar amb diversos mitjans de Barcelona, va ser cap de gabinet de Presidència i cap de premsa de l'Hospitalet de Llobregat, va presidir l'Associació Catalana d'Informadors de les Administracions Locals i va escriure diversos llibres relacionats amb la informació municipal. ■

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
02/02/16	Jaume Fuster i La guàrdia del rei / Media.cat Observatori crític dels mitjans	23	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Jaume Fuster i La guàrdia del rei

Dimarts, 2 de febrer de 2016

Fa divuit anys de la mort de Jaume Fuster. Laleshores escriptor més llegit de la generació dels setanta moria el 31 de gener del 1998 a causa d'un càncer de pulmó. Tres anys abans l'havia entrevistat, el 3 de febrer del 1995, a la seva casa de Barcelona, crec que al carrer de Nàpols, amb motiu de la publicació, feia cosa d'un mes, de la novel·la *La guàrdia del rei* (Edicions 62, 1994). Ve a tomb parlar-ne a Mèdia.cat perquè és una novel·la crítica amb els mitjans de comunicació de masses. Veníem de la primera Guerra del Golf Pèrsic del 1990, una guerra que es va oferir com un espectacle televisiu; es va esperar que hi hagués prime time per fer el primer atac de l'operació nord-americana Tempesta del Desert. Els periodistes incrustats en l'exèrcit mentien, els aquí es veien obligats a parlar positivament de la guerra i els diaris feien infografies excel·lents de la estratègia com si fos un joc. Fuster se serveix del tema com un dels leitmotius de la novel·la per mostrar la banalització de la informació en pro de l'espectacle. La novel·la deixa retratats els comunicadors vedets, els productors i les forces manipuladores que hi ha darrere el mitjà estrella. A la televisió les coses no són com són. Són com sembla que són. A la vida, sovint també, cita de Josep M. Puyal, la primera de les cites que obren el llibre. Fuster va buidar el pap sobre què pensava del món de la televisió, després d'haver-hi treballat com a guionista, tant a Televisió Espanyola com a TV3. El mestre de la literatura de gènere va construir la novel·la, en aquest cas, utilitzant els gèneres de la televisió: el discurs del locutor, el dels guions, les tècniques de la sit-com o del reality-show, de les retransmissions esportives o dels noticiaris. Bé, és una novel·la recomanable en general i, en particular, per a la gent del ram. L'entrevista la vaig publicar a la revista *Zitzània* de la Facultat de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra. Només es tractava d'un exercici per a l'assignatura de Lluís Bonada Premi Trajectòria 2015, el qual ens havia apuntat un llistat de persones entrevistables de diferents àmbits. Daleshores ençà, n'he fet moltes, d'entrevistes, i cap ha estat tan entranyable com aquella. Potser perquè era l'únic escriptor del qual m'ho havia llegit tot, i perquè m'orientava cap al periodisme cultural que era on jo hauria volgut anar a raure. El cas és que em vaig trobar que la meua primera entrevista la feia al meu millor referent. Penso que vaig tenir molta sort, però alhora m'ha costat patir d'un mal elegíac de la meua primera vegada!